

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720202784
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720202784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyiho a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci manželov P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., právne zastúpeného JUDr. Tiborom Bickom, advokátom, so sídlom v Považskej Bystrici, Dukelská 972/7-3, IČO: 31 938 183 a JUDr. Zuzanou Tomášou, advokátkou, AK Železničná 90/12, Považská Bystrica a L., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., právne zastúpenej ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta 3911/24, IČO: 36 864 455, o rozvod manželstva, o odvolaní manželky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 6. mája 2021, č.k. 11Pc/12/2020-36, v spojení s doplniacim rozsudkom zo dňa 14. mája 2021, č.k. 11Pc/12/2020-37, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozviedol manželstvo účastníkov, uzatvorené dňa 25.08.1984. Rozhodoval na základe návrhu manžela, ktorý v návrhu uviedol, že manželstvo s odporkyňou uzatvárali po 2,5 ročnej známosti, z manželstva pochádzajú dve plnoleté dcéry - H., nar. XX.XX.XXXX. a L., nar. XX.XX.XXXX. Manželstvo bolo spočiatku normálne, problémy začali vznikáť v roku 1998, kedy manželka podala návrh na rozvod, ktorý ale neskôr zobrala späť. V čase, keď dcéry dospeli, sa spoločné záujmy manželov začali čoraz viac vzdďaľovať, v súčasnosti manželia nemajú žiadne spoločné záujmy. Manžel sa venuje U. a manželka Q., preto s odstupom času sa ich manželstvo stalo len formálnym. S manželkou sa hádajú pre jej povýšenecké správanie a bezdôvodné žiarlivostné scény, čo viedlo k tomu, že v marci 2020 opustil spoločnú domácnosť, býva na salaši v J., manželka je v ich rodinnom dome. Každý má svoj bankový účet. Všetky finančné záležitosti v rodine riadi manželka, pričom sa často stáva, že manžel nemá na svoje podnikanie financie, hoci všetky utfizené peniaze z podnikania oboch manželov spravuje manželka. Intímne s manželkou nežijú asi 3 roky. Vzhľadom k rozdielnosti záujmov a ku konfliktom vznikajúcim zo spôsobu finančného hospodárenia, povýšeneckého správania manželky a jej žiarlivosti je ich manželstvo formálne a neplní spoločenskú funkciu.

2. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je trvalo a hlboko rozvrátené, pričom ani do budúcnosti nie je predpoklad na zlepšenie vzťahov medzi manželmi, čo je preukázané aj tým, že manžel v marci 2020 odišiel zo spoločnej domácnosti. Účastníci už dlhšiu dobu (posledné tri roky) sa intímne nestýkajú, spolu nehospodária, každý má vlastný účet. Navrhovateľ žije na salaši a manželka v ich spoločnej domácnosti. Príčinami, ktoré viedli k postupnému odcudzeniu medzi manželmi boli hádky, správanie manželky (žiarlivostné a povýšenecké), ako aj netrávenie spoločného času a nevytvorenie si spoločných záujmov, čo následne viedlo k ochladeniu citov navrhovateľa k svojej manželke. Preto súd manželstvo účastníkov konania rozviedol. Uviedol, že

tak urobil aj napriek skutočnosti, že manželka s rozvodom manželstva nesúhlasila, manželstvo chce zachrániť, ktorú skutočnosť však deklarovala len cez svojho právneho zástupcu, nakoľko manželka sa ani na jedno pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná, nedostavila, pričom navrhovateľ rovnaký záujem o záchranu manželstva nezdieľa. Pre zásadné stanovisko navrhovateľa k rozvodu manželstva preto nie je predpoklad pre obnovenie manželstva aj napriek tomu, že manželka je za zachovanie manželstva. Podľa názoru súdu za súčasnej situácie manželstvo nemôže plniť svoj účel a minimálne od navrhovateľa nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, pričom súd nemôže nútiť navrhovateľa k tomu, aby zotrval v nefunkčnom manželskom zväzku. Súd dodal, že hoci právny zástupca manželky tvrdil, že manželka je za zachovanie manželstva, manželka sama sa nedostavila ani na jedno pojednávanie, hoci na ne bola riadne predvolaná, čím mal súd za to, že prejavila laxný postoj a nie reálny záujem o zachovanie manželstva. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie manželka prostredníctvom právneho zástupcu, ktorá žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie považovala za arbitrárny a nesprávny, keď podľa jej názoru súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho má rozhodnutie zásadné skutkové vady a napĺňa tak odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP. Súdu vytykala, že sa pri rozhodovaní v predmetnej veci uspokojil s výsluchom navrhovateľa bez toho, že by považoval za potrebné vypočuť i ju, pričom pokiaľ súd založil záver o trvalom rozvrate manželstva iba na vyjadrení a tvrdeniach jedného z účastníkov konania, takýto záver nemôže v nijakom prípade odrážať skutočný stav veci, ktorého zistenie a objasnenie je cieľom konania o rozvode manželstva ako mimosporového konania. Vyslovila názor, že postup súdu pri rozhodovaní v predmetnej veci bol čisto formálny, bez akejkoľvek snahy o skutočné zistenie stavu rozvratu manželstva alebo o odstránenie príčin konfliktov, pričom napriek jej vyjadreniu, že má záujem zotrvať v manželstve a pracovať na ich vzťahu, súd v tomto smere nerealizoval žiadne kroky za účelom ich zmierenia. Súd teda v konaní postupoval v rozpore s príslušnými zákonnými ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku a Zákona o rodine. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej vyplýva, že súd práve skutočnosť, že sa nedostavila na pojednávanie, vníma ako jej laxný postoj a prejav toho, že nemá reálny záujem o zachovanie manželstva. Takýto záver súdu je z jej pohľadu rovnako neprijateľný a ničím nepodložený, pretože v prípade všetkých nariadených termínov žiadala o ich odročenie z objektívnych dôvodov, okrem toho zrušenie prevažnej väčšiny termínov pojednávaní bolo dané mimoriadnymi opatreniami v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19. V tomto smere poukázala na znenie vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z.z. Súd bez ohľadu na špecifiká prejednávanej veci sankcionoval jej neprítomnosť ako účastníka konania rozhodnutím vo veci na prvom pojednávaní, ktorý postup súdu prvej inštancie označila za procesnú vadu, následkom ktorej je nad rámec skutkových pochybení porušenie jej práva na spravodlivý proces, a teda aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Zároveň tiež v dôsledku zamietnutia návrhov na dokazovanie z jej strany v napadnutom rozsudku úplne absentuje skutkový základ. Naďalej zotráva na návrhoch na dokazovanie prednesených na pojednávaní dňa 06.05.2021, keď s cieľom objasnenia skutkového stavu bude potrebné v ďalšom konaní doplniť dokazovanie riadnym výsluchom oboch účastníkov konania a svedkov - dcér účastníkov.

4. Manžel prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu odvolanie manželky označil za účelové s tým, že toto podala iba z toho dôvodu, aby naťahovala konanie, rozsudok o rozvode nenadobudol právoplatnosť a takto aby oddialila vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Správne okresný súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že z vykonaného dokazovania je preukázané, že ich manželstvo je trvalo a hlboko rozvrátené a ani do budúcnosti nie je predpoklad na zlepšenie ich vzťahov. Toto vyvodil z nespochybniteľného faktu, že sa od manželky odsťahoval v marci 2020, že spolu nehospodária a toto všetko je dôsledkom ich hádok. Manželka nepoprela, že sa od nej odsťahoval a že ich manželstvo nefunguje. Súd správne vyhodnotil skutočnosť, že sa manželka nedostavovala na predvolania, čo nepochybne taktiež preukazuje jej nezáujem na udržaní manželstva. Ak by manželka mala skutočný záujem na udržaní manželstva, nič jej nebránilo prísť za ním a porozprávať sa, avšak do dnešného dňa tak neurobila. Jej nezáujem na udržaní manželstva nezvratne potvrdzuje aj fakt, že na pojednávanie 06.05.2021 neprišla a osobne svoj záujem na udržaní manželstva netlmočila súdu. Na to, aby ich spolužitie bolo obnovené, je nepochybne potrebný súhlas a vôľa oboch manželov, avšak v danom prípade je pevne rozhodnutý, že sa rozviest' chce, pretože na ďalšom trvaní ich manželstva nevidí žiaden dôvod. Nedôvodný je preto návrh manželky vykonať

dokazovanie výsluchom dcér, pretože tieto nemôžu zmeniť nič na tom, že nežije s manželkou v spoločnej domácnosti, nehospodária spolu a intímne sa nestýkajú. Aj keď manželka popiera, že sú dané dôvody na rozvod manželstva, nespochybnila nim tvrdené skutočnosti, preto sa tieto v zmysle § 151 ods. 1 CSP považujú za nesporné. Neopodstatnená je preto žiadosť o odročenie pojednávania za účelom výsluchu dcér, ktorý návrh preukazuje iba snahu manželky bezdôvodne a úmyselne predlžovať konanie o rozvode. Dôkazy navrhnuté manželkou nie sú spôsobilé privodiť ich zmenu a tieto považuje za účelové a zbytočné. V tomto smere preto nemohlo za žiadnych okolností dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Preto žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

5. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bol rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP.

7. V preskúmvanej veci manželka uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) a f) CSP.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je daný vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký; medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

10. Manželka opodstatnenosť uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP videla v tom, že súd prvej inštancie rozhodol na pojednávaní v jej neprítomnosti.

11. Odvolací súd tento manželkou uplatnený odvolací dôvod nepovažoval za dôvodný.

12. Podľa § 33 ods. 1, 2, CMP súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávania, ak tento zákon neustanovuje, že vec sa môže prejednať bez pojednávania. Na pojednávanie predvolá súd účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná; predvolanie sa doručuje tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

13. Podľa § 30 CMP po začatí konania postupuje súd v súčinnosti s ostatnými subjektami konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá.

14. Podľa § 31 CMP súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní.

15. Podľa § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

16. Podľa § 32 ods. 1, 2 CMP účastníci sú povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie. Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

17. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

18. Právo strany, resp. účastníka konania, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti strany, ale tak, že súd je povinný strane poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva. Uvedená požiadavka je vyjadrená hlavne v ust. § 33 ods. 2 CMP, ktoré súdu ukladá predvolať účastníkov na pojednávanie tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Je už na účastníkovi, či využije svoje právo zúčastniť sa pojednávania na súde. Civilné mimosporové konanie je založené na princípe oficiality, a teda súd pokračuje v konaní aj vtedy, ak sú účastníci nečinní (§ 31 CMP). Citované zákonné ustanovenie teda ukladá súdu, aby v konaní pokračoval aj v prípade nečinnosti účastníka konania, preto súd môže prejednať a rozhodnúť vec aj v neprítomnosti takéhoto účastníka, ktorý - hoci bol riadne predvolaný - sa nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

19. V prejednávanej veci z obsahu spisu odvolací súd zistil, že na pojednávanie dňa 06.05.2021, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol, bola manželka navrhovateľa riadne predvolaná; predvolanie na pojednávanie bolo doručené jej právnomu zástupcovi dňa 06.04.2021, t.j. mesiac pred konaním pojednávania. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 06.05.2021 vyplýva, že na pojednávanie sa dostavil právny zástupca manželky, manželka sa nedostavila, jej neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca tým, že by to nezvládla psychicky. Manželka teda neuviedla žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý sa nemohla dostaviť na pojednávanie, na ktorom mohla predniesť svoje skutkové tvrdenia a obranu vo veci podaného návrhu na rozvod manželstva. Manželka tak sama svojím prístupom k veci spôsobilá, že vo veci nemohla byť na pojednávaní vypočutá, pričom neospravedlnila svoju neprítomnosť dôležitými dôvodmi a ani nepožiadala z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania. Na pojednávaní bola zastúpená právnym zástupcom. Súd prvej inštancie sa preto nedopustil žiadneho procesného pochybenia, keď v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vec prejednal a rozhodol v jej neprítomnosti. Odvolací súd tak nezistil, že by manželkou namietaným spôsobom súd prvej inštancie porušil právo manželky na spravodlivý proces.

20. Manželka v odvolaní ďalej uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP je opodstatnený vtedy, ak súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je opodstatnený vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

21. Po preskúmaní odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto, manželkou uplatnené odvolacie dôvody, nie sú opodstatnené.

22. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, jeho nedostatok spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by teda bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 191 až § 194 CSP. Odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP teda možno napadnúť výsledok súdu pri hodnotení dôkazov, na nesprávnosť ktorého je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné polemizovať ani s jeho skutkovými závermi.

23. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP je opodstatnený vtedy, ak súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vyhodnotenie

potencionálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania, je úlohou a doménou súdu.

24. V preskúmvanej veci sa manžel návrhom, podaným na súde prvej inštancie dňa 22.10.2020 domáhal rozvodu manželstva z dôvodov, ktoré popísal vo svojom návrhu, pričom ako príčiny rozvratu manželstva uviedol skutkové tvrdenia, ktoré manželka v konaní žiadnym spôsobom nespochybnila. Vo veci bolo súdom prvej inštancie vytyčených 6 pojednávaní; manželka navrhovateľa k návrhu na rozvod manželstva nepodala žiadne písomné vyjadrenie, tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu nepoprela ani s nimi nepolemizovala. Tak ako bolo uvedené vyššie, na posledný termín pojednávania, ktorý sa uskutočnil dňa 06.05.2021, sa manželka bez ospravedlnenia nedostavila a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Manželka navrhovateľa tak postupovala v rozpore s ust. § 32 CSP, keď neuviedla žiadne skutkové okolnosti k predmetu konania, súdu prvej inštancie preto nemožno vyčítať, že vychádzal zo skutkových tvrdení a dôkazov predložených stranami do rozhodnutia súdu, ktoré manželkou navrhovateľa neboli žiadnym spôsobom popreté ani spochybnené. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že účastníci konania od marca 2020 nežijú v spoločnej domácnosti, posledné 3 roky sa intímne nestýkajú, spoločne nehospodária a ich vzájomné vzťahy sú značne rozvrátené, nemožno konštatovať, že by súd prvej inštancie na základe takéhoto zisteného skutkového stavu veci dospel k nesprávnemu skutkovému záveru o tom, že manželstvo účastníkov si už neplní svoj účel, je iba formálnym zväzkom, a preto sú dané zákonné podmienky pre rozvod manželstva.

25. Pokiaľ ide o návrh právneho zástupcu manželky o odročenie pojednávania za účelom doplnenia dokazovania výsluchom manželky, tak ako odvolací súd uviedol už vyššie, v zmysle ust. § 30 CMP súd má po začatí konania postupovať tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá a v zmysle § 31 CMP súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Manželka navrhovateľa mala dostatočný priestor na to, aby sa dostavila na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná, neuviedla však žiadne dôležité dôvody, pre ktoré by bolo nevyhnutné jej neprítomnosť na pojednávaní ospravedlniť, teda svojím vlastným prístupom k veci znemožnila to, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebola vypočutá. Preto žiadosť právneho zástupcu manželky o odročenie pojednávania za účelom umožnenia výsluchu manželky, ktorý vlastným konaním znemožnila, nemožno akceptovať a považovať za dôležitý dôvod v zmysle § 183 ods. 1 CSP pre odročenie pojednávania. Súd prvej inštancie preto nepochybil, keď návrh právneho zástupcu manželky na odročenie pojednávania za účelom výsluchu manželky zamietol. Z rovnakých dôvodov nemožno súdu prvej inštancie vyčítať, že zamietol aj návrh na doplnenie dokazovania výsluchom plnoletých dcér účastníkov konania, keď manželka mala dostatočný časový priestor od začatia konania na predloženie tohto návrhu na vykonanie dokazovania; manželka pritom neuviedla žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý takýto návrh nemohla predložiť skôr.

26. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie manželky nepovažoval za dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v civilnom mimosporovom konaní platí zásada, že žiaden z účastníkov v zásade nemá nárok na náhradu trov konania.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).